

**TÒA ÁN NHÂN DÂN
TỈNH QUẢNG BÌNH**

**CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập - Tự do - Hạnh phúc**

Bản án số: 25/2020/DS-PT
Ngày: 29/12/2020
“V/v yêu cầu bồi thường
thiệt hại sức khỏe”

**NHÂN DANH
NƯỚC CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
TÒA ÁN NHÂN DÂN TỈNH QUẢNG BÌNH**

- Thành phần Hội đồng xét xử phúc thẩm gồm có:

Thẩm phán - Chủ tọa phiên tòa: Ông Võ Bá Lưu

Các Thẩm phán: Ông Trần Đức Long

Bà Từ Thị Hải Dương

- Thư ký phiên tòa: Bà Đào Thị Lệ Anh – Thư ký Toà án nhân dân tỉnh Quảng Bình.

- Đại diện Viện Kiểm sát nhân dân tỉnh Quảng Bình: Bà Lê Thị Ngọc Loan
- Kiểm sát viên.

Ngày 29 tháng 12 năm 2020, tại trụ sở Toà án nhân dân tỉnh Quảng Bình xét xử phúc thẩm công khai vụ án thụ lý số 17/2020/TLPT- DS ngày 12/10/2020 về việc “Bồi thường thiệt hại sức khỏe”. Do bản án dân sự sơ thẩm số 20/2020/DS – ST ngày 21 tháng 8 năm 2020 của Toà án nhân dân huyện Minh Hóa, tỉnh Quảng Bình bị kháng nghị và kháng cáo. Theo Quyết định đưa vụ án ra xét xử phúc thẩm số: 1836/2020/QĐ-PT ngày 01/12/2020, giữa các đương sự:

Nguyên đơn: Ông Cao Ngọc N, sinh ngày 10/8/1969, địa chỉ cư trú: Thôn T, xã H, huyện M, tỉnh Quảng Bình; có mặt.

Bị đơn: Ông Đinh Hồng Q, sinh ngày 24/6/1969, địa chỉ cư trú: Thôn T, xã H, huyện M, tỉnh Quảng Bình; có mặt.

Người kháng cáo: Bị đơn ông Đinh Hồng Q.

Người kháng nghị: Viện trưởng Viện kiểm sát nhân dân huyện Minh Hóa, tỉnh Quảng Bình.

NỘI DUNG VỤ ÁN:

Theo đơn khởi kiện, tài liệu có tại hồ sơ nguyên đơn ông Cao Ngọc N trình bày:

Vào khoảng 15 giờ ngày 09/6/2019, Ông đi chơi và uống rượu tại nhà anh Cao Thanh C. Khi đi về thì gặp Đinh Hồng Q đang lấy nước một mình tại bể nước công cộng. Do mẩu thuẫn từ trước, ông nhặt một ống kim loại dài 80 cm (dây chống nóng nối máy nóng lạnh) tại bể nước và đánh ông Q, ông Q dùng nắp nhựa của bình nước đưa lên đỡ lại nên bị thương tích nhẹ và nhặt 01 miếng bê tông ném về phía của ông nhưng không trúng. Ông Q bỏ chạy lên nhà của anh Đinh Xuân V là anh trai của ông Q, ông tiếp tục cầm ống kim loại có đặc điểm như trên đuổi theo ông Q đến cổng nhà anh V cách bể nước 60 mét nhìn thấy Q cầm một que gỗ dài hơn 1 mét đi xuống phía ông nên ông quay lại chỗ bể nước. Khi ông Q đi xuống cách bể nước khoảng 7 mét nhìn thấy ông vẫn còn cầm ống kim loại trên tay nên cả ông và ông Q cùng lao vào dùng các loại hung khí trên tay đánh nhau, ông Q dùng que gỗ đánh 02 phát vào chân của ông làm ông ngã xuống đường và tiếp tục đánh vào đầu bên phải của ông làm ông bị thương thì được người dân xung quanh chạy đến can ngăn nên ông Q đến chở nước về. Ông được sơ cứu tại trạm y tế xã H và chuyển ra Bệnh viện đa khoa huyện M, sau đó được chuyển vào Bệnh viện trung ương Huế điều trị đến ngày 17/6/2019 thì ra viện. Ngày 28/6/2019, ông làm có đơn yêu cầu khởi tố vụ án hình sự và xin đi giám định tổn hại sức khỏe và yêu cầu xử lý Đinh Hồng Q theo đúng quy định của pháp luật về hành vi cố ý gây thương tích.

Tại bản kết luận giám định thương tích số 81/TgT ngày 01/8/2019 của Trung tâm giám định y khoa – pháp y tỉnh Quảng Bình kết luận tỷ lệ tổn thương cơ thể của Cao Ngọc N do thương tích gây ra là 19%. Công an huyện M đã không khởi tố vụ án với lý do không đủ thương tích để khởi tố tội danh cố ý gây thương tích trong trạng thái tinh thần bị kích động mạnh. Ông đã đề nghị ông Q đền bù số tiền 52.500.000 đ, bao gồm: Tiền thuốc: 3.300.000 đồng; tiền viện phí: 1.000.000 đồng; tiền thu nhập hàng ngày của ông và của người nhà ông đi chăm nuôi trong những ngày ông nằm viện: 4.000.000 đồng; tiền thuê xe chở ông và người nhà đi từ nhà ra Bệnh viện đa khoa huyện M, từ Bệnh viện đa khoa huyện M vào Bệnh viện trung ương Huế: 5.400.000 đồng; tiền xe đi giám định ở bệnh viện Việt Nam – Cu Ba Đồng Hới, tỉnh Quảng Bình: 600.000 đồng; tiền ăn uống trong mấy ngày điều trị: 4.200.000 đồng; tiền tổn hại sức khỏe: 15.000.000 đồng; tiền tổn hại sức khỏe tinh thần: 19.000.000 đồng.

Bị đơn ông Đinh Hồng Q trình bày: Ông không đồng ý với mức yêu cầu bồi thường mà ông Cao Ngọc N đưa ra. Với lý do sự việc xảy ra như vậy lỗi lớn nhất vẫn là ông Cao Ngọc N vì ông N vô cớ dùng hung khí nguy hiểm là thanh sắt đánh liên tục và rất mạnh lên người của ông. Nếu như ông không chống đỡ thì đã bị thương nặng, thậm chí nguy hiểm đến tính mạng. Cụ thể: Vào khoảng 15 giờ 30 ngày 09/6/2019, ông đang lái xe máy và kéo xe đi lấy nước về để sinh hoạt ở bể

nước công cộng tại thôn T, xã H thì ông N vô cớ cầm một que sắt xông vào đánh ông liên tục, theo phản xạ tự nhiên ông lấy nắp bình nước đưa lên chống đỡ, ông N vừa đánh vừa nói: “mi chết chắc với tao rồi”, sau đó hai bên giằng co với nhau khoảng 05 phút thì ông đã bỏ chạy nhưng ông N vẫn đuổi theo đến cổng nhà anh V là anh trai của ông. Ông nhặt được một que củi đi ra thì ông N xông vào đánh rách áo và bể một chiếc đồng hồ trên tay của ông, ông tức quá quay lại đánh một que vào chân của ông N không biết chân nào, ông N ngã xuống rồi đứng dậy xông vào đánh ông, ông dùng que củi đánh rớt thanh sắt của ông N. Sau một thời gian ông N làm án để ăn vạ đòi ông bồi thường. Việc ông N đòi bồi thường ông không đồng ý vì ông N là người có lỗi trong việc đánh ông Q.

Tại Bản án dân sự sơ thẩm số 20/2020/DS-ST ngày 21/8/2020 của Tòa án nhân dân huyện M, tỉnh Quảng Bình đã xét xử, quyết định:

Chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của ông Cao Ngọc N về yêu cầu bồi thường thiệt hại do sức khỏe bị xâm phạm.

Buộc ông Đinh Hồng Q bồi thường cho ông Cao Ngọc N số tiền 33.480.000 đồng (*Ba mươi ba triệu, bốn trăm tám mươi nghìn đồng*). Các bên trực tiếp giao nhận tiền hoặc giao nhận tại Chi cục Thi hành án dân sự huyện M, tỉnh Quảng Bình.

Kể từ ngày có đơn yêu cầu thi hành án của người được thi hành án cho đến khi thi hành xong án, khoản tiền trên hàng tháng bên phải thi hành án còn phải chịu khoản tiền lãi của số tiền còn phải thi hành án theo mức lãi suất quy định tại khoản 2 Điều 468 của Bộ luật Dân sự tương ứng với thời gian chưa thi hành án.

Ngoài ra bản án sơ thẩm còn quyết định về án phí và quyền kháng cáo của các đương sự theo quy định pháp luật.

Đến ngày 31/8/2020, bị đơn ông Đinh Hồng Q có đơn kháng cáo Bản án sơ thẩm với nội dung: Yêu cầu Tòa án cấp phúc thẩm chấp nhận yêu cầu kháng cáo của ông, xem xét toàn diện lại vụ án giảm mức bồi thường thiệt hại đến mức thấp nhất theo quy định hiện hành.

Ngày 31/8/2020, Viện trưởng Viện kiểm sát nhân dân huyện M, tỉnh Quảng Bình có Quyết định kháng nghị Bản án sơ thẩm với nội dung: Đề nghị Tòa án nhân dân tỉnh Quảng Bình xét xử phúc thẩm theo hướng sửa bản án sơ thẩm, chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của nguyên đơn, tuyên buộc bị đơn Đinh Hồng Q phải bồi thường cho nguyên đơn Cao Ngọc N số tiền thiệt hại về sức khỏe là 23.763.510 đồng bao gồm các khoản: Tiền thuốc ông N yêu cầu, yêu cầu bồi thường tiền xe đi giám định ở Bệnh viện Việt Nam – Cu Ba Đồng Hới, yêu cầu bồi thường tiền bồi dưỡng, phục hồi sức khỏe sau khi ra viện và yêu cầu bồi thường tổn thất về tinh thần.

Tại phiên tòa phúc thẩm đại diện Viện kiểm sát nhân dân tỉnh Quảng Bình phát biểu quan điểm:

Về tố tụng: Các đương sự, Thẩm phán chủ tọa, Hội đồng xét xử phúc thẩm thực hiện đúng các quy định pháp luật tố tụng.

Về nội dung: Đề nghị Hội đồng xét xử cấp phúc thẩm chấp nhận một phần kháng cáo của bị đơn ông Đinh Hồng Q, chấp nhận toàn bộ kháng nghị của Viện kiểm sát nhân dân huyện M, tỉnh Quảng Bình. Sửa bản án sơ thẩm số 20/2020/DS-ST ngày 21/8/2020 của Tòa án nhân dân huyện M, tỉnh Quảng Bình theo hướng buộc ông Q phải bồi thường thiệt hại sức khỏe cho ông N tổng số tiền là 23.763.510 đồng.

NHẬN ĐỊNH CỦA TÒA ÁN:

[1]. Nguyên đơn ông Cao Ngọc N và bị đơn ông Đinh Hồng Q đều xác định vào vào khoảng 15 giờ ngày 09/6/2019, do mâu thuẫn từ trước, ông N đã nhặt một ống kim loại dài 80 cm (dây chống nóng nồi máy nóng lạnh) tại bể nước và đánh ông Q không gây ra thương tích cho ông Q, ông Q bỏ chạy sau đó cầm que gỗ quay lại đánh 02 phát vào chân của ông N làm ông N ngã xuống đường, ông Q tiếp tục đánh vào đầu bên phải ông N làm ông N bị thương thì được người dân xung quanh chạy đến can ngăn nên ông Q đến chỗ nước về. Ông N được sơ cứu tại trạm y tế xã H và chuyển ra Bệnh viện đa khoa huyện M, sau đó được chuyển vào Bệnh viện trung ương H điều trị đến ngày 17/6/2019 thì ra viện. Tại bản kết luận giám định thương tích số 81/TgT ngày 01/8/2019 của Trung tâm giám định y khoa – pháp y tỉnh Quảng Bình kết luận tỷ lệ tổn thương cơ thể của ông Cao Ngọc N do thương tích gây ra là 19%. Hành vi của ông Q không đủ yếu tố cấu thành tội phạm, nhưng hành vi gây thương tích cho ông N là hành vi trái pháp luật, hậu quả làm ông N bị tổn hại 19% sức khỏe, lỗi thuộc về ông Q. Do đó, xác định có sự việc xô xát giữa ông N và ông Q dẫn đến việc ông N bị chấn thương.

[2]. Xét kháng cáo của bị đơn ông Đinh Hồng Q, Hội đồng xét xử xét thấy: Xét về lỗi dẫn đến thiệt hại sức khỏe cho ông Cao Ngọc N, thấy rằng: Tại phiên tòa cũng những tài liệu có trong hồ sơ vụ án, bị đơn ông Q cũng thừa nhận do có mâu thuẫn từ trước, ông N đã nhặt một ống kim loại dài 80 cm (dây chống nóng nồi máy nóng lạnh) tại bể nước và đánh ông Q không gây ra thương tích cho ông Q, ông Q bỏ chạy sau đó cầm que gỗ quay lại đánh 02 phát vào chân của ông N làm ông N ngã xuống đường, ông Q tiếp tục đánh vào đầu bên phải ông N làm ông N bị thương thì được người dân xung quanh chạy đến can ngăn nên ông Q đến chỗ nước về. Ông N được sơ cứu tại trạm y tế xã H và chuyển ra Bệnh viện đa khoa huyện M, sau đó được chuyển vào Bệnh viện trung ương Huế điều trị. Như vậy, giữa nguyên đơn và bị đơn đã có mâu thuẫn từ trước và nguyên đơn là người có lỗi khi dùng ống kim loại dài 80cm đánh vào người bị đơn. Tuy nhiên ông Q bị ông N đánh không có thương tích, còn ông Q dùng gậy đánh ông N gây thương tích 19%. Vết thương gây tổn hại sức khỏe của ông N với tỷ lệ thương tích 19% được xác định do ông Q gây ra nên phải có trách nhiệm bồi thường do có hành vi gây tổn hại sức khỏe của người khác.

[3]. Xét kháng nghị của Viện trưởng Viện kiểm sát nhân dân huyện M, tỉnh Quảng Bình và kháng cáo của ông Q xem xét lại các khoản chi phí bồi thường do tổn hại sức khỏe mà ông N yêu cầu cấp sơ thẩm quyết định chưa phù hợp với quy định của pháp luật. Nhận thấy cho rằng phần tiền thuốc ông N yêu cầu là 3.300.000 đồng. Hội đồng xét xử chấp nhận 50% = 1.650.000 đồng là không chính xác vì trong quá trình điều trị ông N cung cấp được tiền viện phí, công khâu và thuốc (có phiếu thu ngày 09/6/2019 tại Trạm y tế xã H là 1.270.000 đồng và hóa đơn ngày 19/6/2019 với số tiền 583.000 đồng. Nên cần chấp nhận yêu cầu về tiền thuốc cho nguyên đơn: $1.270.000đ + 583.000đ + 50.900đ = 1.903.000$ đồng. Số tiền còn lại không có hóa đơn, chứng từ nên không có cơ sở chấp nhận.

Xét thấy: Để có cơ sở thanh toán chi phí tiền thuốc cho nguyên đơn còn phải dựa trên hóa đơn chứng từ của bệnh viện và trạm y tế nơi nguyên đơn đang điều trị làm căn cứ thanh toán, không thể căn cứ vào nguyên đơn yêu cầu bao nhiêu để chấp nhận cho hưởng $\frac{1}{2}$ giá trị đã thanh toán được. Thực tế ông N chỉ cung cấp cho Tòa án phiếu thu tại Trạm y tế xã H với số tiền: 1.270.000 đồng và hóa đơn ngày 19/6/2019 với số tiền: 583.000 đồng, còn lại không cung cấp được thêm hóa đơn, chứng từ nào nên không có cơ sở chấp nhận yêu cầu về bồi thường tiền thuốc của nguyên đơn với số tiền: 3.300.000 đồng như cấp sơ thẩm đã tuyên.

Theo kháng nghị của Viện kiểm sát nhân dân huyện M cho rằng về yêu cầu bồi thường tiền xe đi giám định ở bệnh viện Việt Nam – Cu Ba Đồng Hới: 600.000 đồng, không được Hội đồng xét xử chấp nhận vì có cơ quan Cảnh sát điều tra chi trả là không đúng quy định theo Luật giám định tư pháp năm 2018, sửa đổi bổ sung năm 2020. Do vậy cần chấp nhận theo yêu cầu nguyên đơn.

Xét thấy: Theo Luật giám định tư pháp năm 2018, sửa đổi bổ sung năm 2020, không có quy định nào buộc cơ quan cảnh sát điều tra chi trả cho người bị thương (là nguyên đơn trong vụ án dân sự về bồi thường sức khỏe) tiền thuê xe đi giám định nên chi phí này nguyên đơn tự chịu, không thể yêu cầu bị đơn chi trả cho chi phí này, không có cơ sở chấp nhận buộc bị đơn phải thanh toán chi phí này.

Theo kháng nghị của Viện kiểm sát nhân dân huyện M về yêu cầu bồi thường tiền bồi dưỡng, phục hồi sức khỏe sau khi ra viện là 15.000.000 đồng. Hội đồng xét xử đã tuyên buộc bị đơn phải bồi thường 50% số tiền trên là không đúng quy định.

Xét thấy: Nguyên đơn không có yêu cầu. Hơn nữa để xác định thiệt hại về sức khỏe bị xâm phạm thì chi phí hợp lý cho việc cứu chữa, bồi dưỡng, phục hồi sức khỏe phải dựa trên sự chỉ định của bác sỹ. Theo hồ sơ bệnh án của nguyên đơn bác sỹ không có chỉ định sau khi ra viện nên không có cơ sở xem xét việc bồi thường tiền bồi dưỡng, phục hồi sức khỏe sau khi ra viện như Tòa án cấp sơ thẩm đã tuyên.

Theo kháng nghị của Viện kiểm sát nhân dân huyện M về yêu cầu bồi thường tổn thất tinh thần là 19.000.000 đồng. Hội đồng xét xử tuyên chấp nhận số tiền yêu cầu trên của nguyên đơn là cao so với tỷ lệ thương tích của nguyên đơn. Cần tuyên

buộc bị đơn phải bồi thường cho nguyên đơn tiền tổn thất về tinh thần bằng 10 tháng lương cơ sở là phù hợp: $1.490.000 \text{ đồng} \times 10 = 14.900.000 \text{ đồng}$.

Xét thấy: Theo Bộ luật dân sự 2015, nếu các bên không thỏa thuận được, thì mức bồi thường khoản tiền bù đắp tổn thất về tinh thần cho người bị thiệt hại phải căn cứ vào mức độ tổn thất về tinh thần, nhưng tối đa không quá 50 tháng lương tối thiểu do Nhà nước quy định tại thời điểm giải quyết bồi thường. Nhưng Tòa án cấp sơ thẩm lại tuyên chấp nhận yêu cầu bồi thường về tổn thất tinh thần theo yêu cầu của nguyên đơn với số tiền: 19.000.000 đồng mà không dựa vào căn cứ và cơ sở pháp luật nào. Theo kháng nghị của Viện kiểm sát nhân dân huyện M đưa ra mức bồi thường về tổn thất tinh thần cho nguyên đơn bằng mười tháng lương cũng có căn cứ. Tuy nhiên dựa vào mức độ thương tích của nguyên đơn là 19% so với mức bồi thường mà Viện kiểm sát nhân dân huyện M đưa ra là 10 tháng lương tối thiểu. Hội đồng xét xử nhận thấy hơi cao sơ với tỷ lệ thương tật mà bị đơn gây cho nguyên đơn. Nên cần chấp nhận bị đơn phải bồi thường cho nguyên đơn tiền tổn thất về tinh thần bằng 07 tháng lương cơ sở là phù hợp với % thương tật của nguyên đơn. Cụ thể: $1.490.000 \text{ đồng} \times 7 = 10.430.000 \text{ đồng}$.

Như vậy, tổng số tiền còn lại mà bị đơn Đình Hồng Q phải bồi thường cho nguyên đơn Cao Ngọc N là: **21.333.000 đồng** (Hai mươi một triệu, ba trăm ba mươi ba ngàn đồng)

Bao gồm các khoản sau:

- Tiền thuê xe chở ông và người nhà đi từ nhà ra Bệnh viện đa khoa huyện M, từ Bệnh viện đa khoa huyện M vào Bệnh viện Trung ương Huế: 5.400.000 đ;
- Tiền mất thu nhập hàng ngày của ông N và người nhà ông N trong những ngày nằm viện là 09 ngày: $200.000\text{đ/ngày} \times 9 \text{ ngày} \times 02 \text{ người} = 3.600.000 \text{ đồng}$;
- Tiền thuốc và tiền viện phí: $1.270.000\text{đ} + 583.000\text{đ} + 50.900\text{đ} = 1.903.000 \text{ đồng}$;
- Tiền tổn thất tinh thần: $1.490.000 \text{ đồng} \times 7 \text{ tháng} = 10.430.000 \text{ đồng}$;

Hội đồng xét xử thống nhất chấp nhận một phần kháng nghị của Viện trưởng Viện kiểm sát nhân dân huyện M và quan điểm đề nghị của đại diện Viện kiểm sát nhân dân tỉnh Quảng Bình, chấp nhận kháng cáo của bị đơn. Sửa bản án sơ thẩm của Tòa án nhân dân huyện M, tỉnh Quảng Bình.

- Án phí: Bị đơn kháng cáo được Tòa án cấp phúc thẩm chấp nhận một phần nên không phải chịu án phí dân sự phúc thẩm. Nhưng phải chịu án phí dân sự có giá ngạch là 1.066.000 đồng.

Vì các lẽ trên,

QUYẾT ĐỊNH:

Căn cứ khoản 2 Điều 308 Bộ luật Tố tụng Dân sự năm 2015; Áp dụng Điều 584, Điều 590 Bộ luật dân sự năm 2015; Khoản 2 Điều 26, khoản 1 Điều 29 Nghị quyết 326/2016/UBTVQH14 ngày 30/12/2016 của Ủy ban thường vụ Quốc hội quy định về mức thu, miễn, giảm, thu, nộp, quản lý và sử dụng án phí và lệ phí Tòa án.

- Chấp nhận một phần kháng cáo của bị đơn ông Đinh Hồng Q.
- Chấp nhận một phần kháng nghị của Viện kiểm sát nhân dân huyện M, tỉnh Quảng Bình.

- Sửa bản án dân sự sơ thẩm số: 20/2020/DS-ST ngày 21/8/2020 của Tòa án nhân dân huyện M, tỉnh Quảng Bình. Xử:

1. Chấp nhận một phần yêu cầu khởi kiện của nguyên đơn ông Cao Ngọc N đối với ông Đinh Hồng Q. Buộc ông Đinh Hồng Q bồi thường thiệt hại sức khỏe cho ông Cao Ngọc N số tiền **21.333.000 đồng** (*Hai mươi một triệu, ba trăm ba mươi mươi mươi ba nghìn đồng*). Các bên trực tiếp giao nhận tiền hoặc giao nhận tại Chi cục Thi hành án dân sự huyện M, tỉnh Quảng Bình.

2. Về án phí: Ông Đinh Hồng Q không phải chịu án phí dân sự phúc thẩm. Trả lại cho ông Đinh Hồng Q 300.000 đồng tiền tạm ứng án phí đã nộp tại biên lai số 0004345 ngày 01 tháng 9 năm 2020 của Chi cục Thi hành án dân sự huyện M.

Ông Đinh Hồng Q phải chịu án phí dân sự có giá ngạch với số tiền: **21.333.000 đồng x 5% = 1.066.000 đồng**.

3. Kể từ ngày người được thi hành án có đơn yêu cầu thi hành án, bên có nghĩa vụ thi hành án phải trả lãi đối với số tiền chậm trả tương ứng với thời gian chậm trả. Lãi suất phát sinh do chậm trả tiền được xác định theo khoản 2 Điều 468 của Bộ luật dân sự năm 2015.

Trường hợp bản án, quyết định được thi hành theo quy định tại Điều 2 Luật Thi hành án dân sự thì người được thi hành án dân sự, người phải thi hành án dân sự có quyền thỏa thuận thi hành án, quyền yêu cầu thi hành án, tự nguyện thi hành án hoặc bị cưỡng chế thi hành án theo quy định tại các điều 6, 7 và 9 Luật Thi hành án dân sự; thời hiệu thi hành án được thực hiện theo quy định tại điều 30 Luật Thi hành án dân sự.

4. Bản án phúc thẩm có hiệu lực kể từ ngày tuyên án.

**TM. HỘI ĐỒNG XÉT XỬ PHÚC THẨM
THẨM PHÁN- CHỦ TỌA PHIÊN TÒA**

Nơi nhận:

- TANDCC tại Đà Nẵng;
- VKSNDCC tại Đà Nẵng;;
- VKSND tỉnh Quảng Bình;
- TAND huyện H;
- Chi cục THADS huyện H
- Các đương sự;
- Lưu: VT, hồ sơ vụ án.

(Đã ký)

Võ Bá Lưu